

РЕШЕНИЕ

№ 1103

гр. София, 22.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 08.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10547** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение №Ж- 609/17.09.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което са дадени задължителни указания за изпълнение.

Според жалбата решението е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. По начина, по който КЕВР е определила мястото на изместване, е стеснила прилагането на разпоредбите на чл.29, ал.1 от Наредба №6, което противоречи на целта на закона, според който електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента., като мястото на монтиране се определя от оператора на разпределителната мрежа. КЕВР не е взела под внимание посочените от разпределителното дружество в становището му обстоятелства, че разпределителната мрежа ниско напрежение, захранваща имотите на трите обекта в местността е изградена на стопански принцип от собствениците им и същата не е в активите на Е. Север АД. Следователно, проводникът от изходящия предпазител до имота на клиента се явява захранваща линия след граница на собственост и същия не се поддържа и обслужва от ЕРПС. Съгласно чл.9, ал.1 от ОУДПЕЕ Е. Север се задължава да пренася електрическа енергия до граница на собственост на електрическите съоръжения на ползвателя с електроразпределителната мрежа. Мястото, на което е разположено СТИ – на границата на собственост на електрическите съоръжения на дружеството не възпрепятстват постоянния достъп до тях от страна на клиента. Освен това даденият

срок за изпълнение – едномесечен е крайно недостатъчен. Липсата на изградена ел. мрежа в района, собственост на ЕРП Север предполага изграждането на такава, което е свързано с процедурите по ЗУТ и ЗКИР, което отнема много повече време. Претендират се разноски.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят [фирма] не изпраща представител. Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР, Комисията/ се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски, кНа 10.02.2021г. са постъпили писмени бележки.

Заинтересованата страна – М. С. С. се явява, представя писмено становище, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Софийска градска прокуратура не взема участие по делото.

Административен съд София - град, III АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба от г-н М. С. срещу [фирма], който възразява срещу състоянието и местоположението на средството за търговско измерване /СТИ, електромер/ на имот №38 в местност Белите скали, [населено място] и желае да бъде извършена проверка на СТИ.

Жалбата е изпратена за становище на електроразпределителното дружество, което заявява, че в имота на г-н С., до 14.03.2019г. консумираната електрическа енергия се е измервала със СТИ с фабр. № 1115031400591776. На 14.03.2019г. служители на енергийното дружество са демонтирали този електромер за извършване на последваща метрологична проверка, като на негово място е монтиран нов с фабр. № 1127011803876216, с начални нулеви показания. Съставен е констативен протокол, подписан от свидетел, в който са записани показанията на демонтирания електромер по тарифи. На 03.07.20г. е извършена проверка, документирана с протокол, също подписан от свидетел, тъй като г-н С. не е бил в имота. На 07.07.20г. служители на дружеството са уведомили собственика, че ще направят нова проверка, но той е отказал да присъства, както и да осигури представител. Извършена е повторна проверка в присъствие на свидетел, която е установила, че СТИ № 1127011803876216 е монтирано в електромерно табло на ТП „Болница“, т.е. на границата на собственост на електрическите съоръжения на дружеството. До таблото и електромера има осигурен постоянен достъп. Енергийното дружество е посочило, че разпределителната мрежа ниско напрежение, захранваща обекта е изградена на стопански принцип от собствениците им и същата не е в активите на [фирма]. Следователно, проводникът от изходящия предпазител до имота на клиента се явява захранваща линия след границата на собственост и същият не се поддържа и обслужва от ЕРП Север.

В издаденото Решение №Ж- 609/17.09.2020г. по жалбата на г-н С. КЕВР приема, че съществуващото местоположение на СТИ за обекта с аб. № [ЕГН] не отговаря на изискванията на чл.120, ал.1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, тъй като СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло, а в случая то се намира на фасадата на ТП „Болница“. Във връзка с изпълнение разпоредбата на чл.29, ал.1 от Наредба №6, жалбата на М. С. е приета за основателна, като на основание чл.147, ал.2 от Наредба №3 във вр. с чл.22, ал.5 от ЗЕ на [фирма] са дадени следните задължителни указания:

1.В едномесечен срок след получаване на решението да извърши необходимите

технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателя.

2.В едноседмичен срок след приключване на дейностите да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установените факти, Административен съд София – град, III-то АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – адресат на оспорения акт и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. По същество е неоснователна.

Оспореното решение е прието от компетентен орган, не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила при разглеждането на жалбата, подадена от М. С. С.. От фактическа страна спорът е изяснен, правилно е приложен материалният закон.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

Наредба № 6 от 24 февруари 2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи в чл.29, ал.1 разпорежда, че когато електрическата енергия се доставя на клиента от съоръжения на оператора на разпределителната мрежа на ниво ниско напрежение, границата на собственост е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Според ал.5 на чл.29 електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа. Правилно в този смисъл, с оспореното решение е прието, че за да бъде спазено правилото на чл.29, ал.5 вр. с ал.1 от Наредба №6, СТИ за имота на г-н С. трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така, че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта.

Наредбата не прави разлика дали разпределителната мрежа ниско напрежение, охраняваща имота е изградена от електроразпределителното дружество или на стопански принцип от собствениците (в случая са собствениците на три съседни имота), поради което обстоятелството, че тя не попада в активите на дружеството е без значение. В ал.6 е предвиден само специалният случай, когато операторът на разпределителната мрежа може да монтира електромерните табла и охраняващите им електропроводни линии в жилищни сгради, етажна собственост, на определено от него място в общите части на сградата. Също, според ал.7 операторът на разпределителната мрежа може да монтира електромерни табла и охраняващите им електропроводни линии на фасадите на сградите на клиентите. В случая, електромерното табло, т.е. СТИ на клиента с аб. № [ЕГН] е било монтирано на друга сграда- на ТП Болницата, която, според изявлението на заинтересованото лице в писмо, постъпило по делото на 17.12.20г. се намира на 400 метра и няма никаква видимост от неговата вила, нито достъп, поради изградената ограда на болничното заведение.

Във връзка с едномесечния срок за изпълнение, който жалбоподателят счита за недостатъчен, тъй като не са представени доказателства относно твърденията за

необходимостта от отчуждаване на имоти и от издаване на разрешения за строеж, както и изобщо необходимостта от изграждане на нова ел. мрежа в района, съдът счита, че даденият от КЕВР срок за изпълнение е разумен и не следва да се изменя. Във връзка с това е и направеното в жалбата искане за спиране изпълнението на решение №Ж-609/17.09.2020г., а именно поради обективна невъзможност за изпълнение на същото в посочения срок. Искането за спиране на изпълнението съдът, на основание специалната, спрямо чл.166 от АПК норма на чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката намира за недопустимо. Според ал.9 на чл.13 решенията на комисията могат да бъдат обжалвани относно тяхната законосъобразност пред Административния съд - [населено място] в 14-дневен срок от съобщаването им. Обжалването не спира изпълнението на решението. Искането за спиране изпълнението на оспорено по съдебен ред решение е недопустимо, освен по отношение на решения, с които се налагат санкции, решения за прекратяване и отнемане на лицензии и решения за отнемане на сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи. Тъй като процесното решение, с което се дават задължителни указания за изпълнение не попада в кръга на посочените в ал.9 изключения, то се явява недопустимо.

По изложените съображения оспореното решение на КЕВР е законосъобразно, а жалбата следва да се отхвърли, като на ответника се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение, като на основание чл.78, ал.8 от ГПК вр. с чл. 24 от НЗПП съдът определя на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София – град, III АО, 11 с-в

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение №Ж- 609/17.09.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което са дадени задължителни указания за изпълнение.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустимо искането за спиране на изпълнението на решението.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: